



Kim jest Kordian?

1. Kordian na skraju depresji.

- niepewny,
- nie odczuwa sensu życia,
- zadaje dużo pytań, myśli, czyta (prawdopodobnie „Cierpienia młodego Wertera”).

Zabił się - młody... Zrazu jakaś trwoga
Kładła mi w usta potępienie czynu,
Była to dla mnie posępna przestroga,
Abym wnet gasił myśli zapalone;

2. Kordian jest współczesny.

Jak kwiat liśćmi w niebo otwartemi Chwytałem powietrze, pożeram wrażenia.	Młodzi ludzie są wrażliwcami pożerającymi wrażenia jak kwiaty.
Ta cicha jesień, co drzew trzęsie szczytem, Co na drzewach liście truje I różom rozwiewa czoła, Podobna do śmierci anioła, Ciche wyrzekła słowa do drzew: „Gińcie drzewa!” Zwiędły - opadły. Myśl śmierci z przyrodzenia w duszę się przelewa (...)	Wrażliwy człowiek obserwuje jesień i odczuwa śmierć. Śmierć wchodzi w niego („w duszę się przelewa”).
Posępny, tęskny, pobladły, Patrzę na kwiatów skonanie I zdaje mi się, że mię wiatr rozwiewa.	Kordian czuje się „zresetowany”. Ma tak delikatną konstrukcję, że wystarczy delikatny wiatr by się rozpadł. Rozwianie to depresja.

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl

Cicho. Słyszę po łąkach trzód błędnych wołanie. Idą trzody po trawie chrzęszczącej od szronu.	Zima (śmierć) już przyszła. Widać ją jako szron na trawie.
--	---

3. Kordian nie chce myśleć o śmierci.

Boże! zdejm z mego serca jaskółczy niepokój,
Daj życiu duszę i cel duszy wyprorokuj...

Miejsce na Twoją reklamę
info: reklama@lykwiedzy.pl